

MEDIUM.SEZNAM.CZ

1. Diva Marie Vášová měla děti s "ženáčem" a způsobila volební skandál

18.09.2024 medium.seznam.cz - Jan Janula

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadle; Nejedlého

Marie Vášová (16. května 1911) byla neobyčejná žena, pro kterou se asi nejvíc hodí označení diva. Měla výjimečný talent, hrála především vážné, dramatické postavy. Ve filmu ale kvůli nedostatku příležitostí nezářila zdaleka tak, jako na jevišti.

Článek

Diváky zaujala díky vysoké a štíhlé postavě, hlasovými předpoklady a bohatým mimickým rejstříkem. Hrála převážně elegantní, vášnivě, rozhodné, energické ženy. Měla pokaždé do detailu vypracovanou psychologii postav, včetně doby a prostředí, ve kterém žily.

"Já chtěla být odmalička herečkou. Uvědomila jsem si to, když se mi náhodou dostal při úklidu do ruky starý sešit z páté třídy. Dostali jsme tehdy slohové cvičení na téma Čím chci být a proč? A já napsala: Chtěla bych být učitelkou, abych mohla rozdávat pětky, nebo herečkou, abych chodila po jevišti v krásných šatech."

Nejprve musela kvůli rodičům vystudovat průmyslovku a obchodní školu, krátce pracovala jako úřednice ve Škodových závodech. V jednadvaceti, bez vědomí otce utekla ke kočovné společnosti, později hrála v Olomouci, Českých Budějovicích, Ostravě. Pak už přišla Praha.

Za války stavovala na Vinohradech, od roku 1945 až do smrti působila v Národním divadle, kde dostala velké herecké příležitosti zejména na konci padesátých a během šedesátých let. V roce 1947 měla hlavní podíl na udělení vysoce prestižní ceny Zlatý lev na Filmovém festivalu v Benátkách za nezapomenutelnou roli v dramatu Siréna.

Její herectví bylo pravdivé, vynikala zejména v rolích odhodlaných žen, co si jdou za svým cílem nehledě na potíže a nebezpečí, často měly tragický osud, jako matka zastřeleného studenta ve filmu Vyšší princip. I u kolegů budila velký respekt. "Milá Mařenko, já se vás stále bojím, i přes svou šedesátku. Váš Karel Höger," znělo blahopřání slavného herce.

Byla vždy "svá", nebála se jít proti proudu a vyjádřit svůj názor. Bohužel za to tvrdě platila. U portrétu komunistického ministra kultury **Nejedlého** v Národním **divadle** prohlásila: "Jak dlouho tady bude ten dědek ještě viset?" Chodily na ni i stížnosti, že je politicky nevyspělá a nechápe novou dobu. Nicméně tehdy jí ještě zachránil talent.

Jan Werich si ji v roce 1951 osobně vyžádal do role hraběnky Stradové v komediích Císařův pekař a Pekařův císař a hrála skvěle, i když komické postavy nebyly zrovna její doménou. Ale měla kromě herectví i jiné lásky. Hodně si oblíbila řeku Otavu, hlavně oblast zvanou Smetiprach, kde byl penzion, vyhledávaný cíl pražské společenské smetánky.

Jezdil tam také scénograf a architekt Josef Hesoun, do něhož se vášnivě zamilovala. Jejich vztah měl ale háček, byl ženatý, ale bezdětný. Manželka nicméně nevěru tiše tolerovala. Marie s ním měla dva syny, Josefa (1945) a Jiřího (1949). I když se o ně v rámci možností staral, největší díl péče byl na ní.

"Máma byla hodně přísná, ale také spravedlivá. Nikdy neměla pro rákosku daleko a my se s bratrem bouřili. Až po čase jsem dokázal ocenit, jak se jí podařilo skloubit svoje náročné povolání s láskyplnou péčí o rodinu. Pro nás si čas vředycky našla," pochválil ji syn Josef.

Příjmení dostali po ní, oba se prosadili v uměleckém světě. Prvorozený Josef Váša se stal fotografem (ale zahrál si i ve snímku Nebeští jezdci) Jiří je kameraman. Její geny zdědila i vnučka Viktorie Vášová, ta si na ni bohužel nepamatuje, narodila se až sedm let po její smrti. Vystudovala DAMU, působí jako herečka a režisérka.

Velké potíže měla na počátku normalizace, když se nejprve ostře vyjádřila proti zásahu stranických úředníků do fungování Národního divadla. Vrchol všeho nastal u voleb v roce 1971. Před zkoprnělou volební komisí prohlásila, že když si nemůže kandidáta sama vybrat, nejsou to žádné volby. Tím si podepsala ortel a dostala se do klatby.

Hereckých příležitostí razantně ubylo, jen paběrkovala. Pomstychtivý režim jí dokonce nechal předabovat v rozhlasových hrách, aby ji vymazal z paměti diváků a posluchačů. "Když jsem tehdy přišel večer domů, bezmocně seděla na židli. Bylo mi ji moc líto. Trpěla, ale nemluvila o tom. Přitom byla velice činorodá. Neměla ve zvyku projevovat slabost, bolesti si zvykla nést sama. Přesto z ní vždy vyzařovala síla," prozradil syn Josef.

Pod závějemi akurátnosti a nesmlouvavosti se skrývala sopka plná žhnoucích emocí, spalujících tužeb a planoucích vášní. "Vím o sobě jen to, že je ve mně ukrutná síla, vůle a chuť hrát, hrát a hrát. Na strasti mám svůj recept – jízdu v automobilu. Při řízení vypnu myšlenky a soustředím se jen na ně. Je to jako horolezectví ve městě. Víte, herci je každá minuta odpočinku drahá, tím spíše, když je to žena a má dvě děti." říkala Marie.

Dvakrát obdržela velice ceněné uznání, Státní cenu - v roce 1947 za roli v Siréně a v roce 1961 za role matek ve filmech Vyšší princip a Labyrint srdce.

Zdroj: <https://www.fdb.cz/lidi/24165-marie-vasova.html>

<https://www.csfd.cz/tvurce/1397-marie-vasova/prehled/>

URL | <https://medium.seznam.cz/clanek/jan-janula-diva-marie-vasova-mela-deti-s-zenacem-a-zpusobila-volebni-skandal-86745>

[« zpět na začátek](#)